

REGISTRACIJA ZA NAMENE DDV – FIRMA PODJETJA

Pojasnilo DURS, št. 4230-180/2009-2, 24. 6. 2009

Davčni zavezanec sprašuje glede pravilne uporabe imena (firme) podjetja na računih, predvsem s stališča pravice do odbitka DDV. Gre namreč za to, da se podjetje registrira na sodišču z daljšim in krajšim nazivom (firma podjetja), oba pa sta enakovredna in se uporabljata v pravnem prometu. V primeru vloge podjetja in posledično odločbe DURS-a za vstop v sistem DDV in dodelitev identifikacijske številke pa je običajno naveden daljši naziv podjetja. Zaradi slednjega veliko podjetij to razlaga tako, da je edina pravilna navedba naziva podjetja (firma podjetja) na računih lahko le-ta, ki izhaja iz odločbe za DDV.

V nadaljevanju pojasnjujemo:

Podjetja lahko na računih uporabljajo naziv (ime firme) s katerim so se registrirali na sodišču, pri tem pa ni pomembno, ali gre za krajši ali daljši naziv.

Po določbah 63. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06, 52/07 in 33/09) ima davčni zavezanec pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij.

V 82. členu ZDDV-1 je določeno, da mora davčni zavezanec, ki izda račun v skladu z 81. členom ZDDV-1, med drugim na računu navesti:

- identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev in
- ime in naslov davčnega zavezanca.

Tako podjetja lahko na računih uporabljajo naziv (ime firme) s katerim so se registrirali na sodišču, pri tem pa ni pomembno, ali gre za krajši ali daljši naziv.

Za uveljavitev pravice do odbitka DDV je potrebno razpolagati z dokumentom, ki vsebuje vse zakonsko predpisane sestavine ter na ta način omogoča nedvoumno identifikacijo davčnega zavezanca. Uporabo krajšega ali daljšega naziva podjetja (imena firme) ni mogoče šteti za neizpolnjen pogoj za odbitek DDV, zato pravice do odbitka DDV ni mogoče odvzeti.

V sodbi pod opravilno številko: Sodba I UP 1183/2003 z dne 30. 5. 2006 je Vrhovno sodišče Republike Slovenije odločalo o priznavanju pravice do odbitka vstopnega DDV v zvezi z navedbo »firme na računu«, pri kateri nikakor ni šlo za uporabo krajšega ali daljšega imena firme, ampak se je ugotovilo, da je bilo ime firme delno napačno. Sodišče je razložilo, da če je na računih navedeno delno napačno ime davčnega zavezanca, je pa navedena njegova davčna številka, samo zaradi tega ni mogoče šteti, da identifikacija davčnega zavezanca ni možna in da zato ne more uveljavljati odbitka DDV. Kot ključni podatek za identifikacijo davčnega zavezanca je njegova davčna številka, kot kontrolni podatek pa služi navedba njegove firme oziroma imena.

Iz navedenega izhaja, da se glede pravilne uporabe imena podjetja na računih lahko uporablja daljše ali krajše ime podjetja (firme). Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV pa je pomembno, da račun vsebuje vse sestavine, določene v 82. členu ZDDV-1.